

కవి సమ్మేళనంలో

ఒక వేపు.....

“నమస్కారాలండీ కార్యదర్శిగారూ!”

“నమస్కారాలండీ, రండీ, అలా వెళ్ళి కూచోండి.”

“మాట, ఒక్క నిమిషం ఇలా వస్తారా?”

“శలవివ్వండి.”

“కవులంతా వచ్చినట్టేనా?”

“ఆ, దాదాపు అంతా వచ్చారు.”

“మరి నాకేమన్నా ఛాన్సు...?”

“మేము ఆహ్వానించిన కవుల్లో మీ పేరు...”

“లేదనుకోండి... అయినా ఏం?... మీరిప్పుడు ఆహ్వానించొచ్చుగా.”

“ఈసారికి క్షమించాలి మళ్ళీతడవకి చూసుకుందాం...”

“నేను దీనికని ప్రత్యేకంగా పద్యాలు రాసుకొచ్చాను.”

“అయినా క్షమించాలి...”

“అయిదు నిమిషాలకంటే పట్టదు”

“క్షమించాలి...”

“పోనీ అందులో రెండు పద్యాలు మాత్రం చదువుతాను...”

“క్షమించాలి...”

“వీలేదంటారా?”

“బొత్తుగా..?”

మరోవేపు.....

“ఏమండోయ్ కవిగారూ! లేచారే?”

“ఆలస్యమవుతోంది. వెడతాను...”

“అప్పుడే?”

“నిద్ర వస్తోంది,”

“కాని ఇంకా మీ కావ్యగానం...”

“ఆఖరలేదు లెండి.”

“అయ్యో! ప్రజలంతా మీ పేరు వినివస్తే...”

“నేనేం చెయ్యనూ? నాకు నిద్ర వస్తోంది.”

“పోనీ మీ దేముండు కానిస్తాం”

“ఉహూ! ఇంక వుండను...”

“ఇంత దూరం వచ్చి...”

“మీరు ఆహ్వానించారని వచ్చాను...”

“మరి కావ్యగానమో?”

“నేనలా వాగానం చెయ్యలేదే.”

“ఈ వాదనకేంకాని, దయచేసి ఒక్క అయిదు నిమిషాలు...”

“ఉహూ..”

“పోనీ, రెండేరెండు పద్యాలన్నా...”

“అహూ..”

“వీలేదంటారా?”

“బొత్తుగా...”

